

ת"פ 25509/09/16 - מדינת ישראל נגד דור בן אליהו כהן, בן גבריאל כחלון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 25509-09-16 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל - באמצעות עו"ד טל חיים ניסנוב -

לשכת תביעות כפר סבא

המאשימה

נגד

1. דור בן אליהו כהן- באמצעות עו"ד מירב נוסבוים

2. בן גבריאל כחלון

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

רקע

1. הנאשם הורשע יחד עם אחר, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **תקיפה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 382(א)+379 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. הודאתו ניתנה במסגרת הסדר בו הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל בעניינו תסקיר, אשר יבחן בין היתר את אפשרות אי הרשעתו.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 28.9.15 בשעות הלילה, חסם הנאשם ברכבו נתיב נסיעה במושב נווה ימין וכאשר הגיע למקום דניאל רמו (להלן: "המתלונן") והבהב בפנסי רכבו ואף צפר לעברו, לא פינה הנאשם את הנתיב ואז פגע המתלונן באמצעות רכבו ברכב הנאשם בחלקו האחורי. בהמשך לכך, יצא הנאשם מרכבו לעבר רכב המתלונן ובעוד המתלונן יושב חגור החל להכות אותו בפניו דרך החלון במספר מכות בראשו. המתלונן הצליח לצאת מרכבו ובין השניים נוצר מאבק שהתבטא בדחיפות, אז יצא הנאשם האחר ושניים נוספים וקרבו אליהם על מנת להפריד אולם המתלונן אמר לאותו אחר: "זוז מכאן או שאזיין אותך" וניסה להתקרב לנאשם ואז תקף אותו הנאשם האחר וגרם לו לשבר באפו. כשנפל המתלונן לארץ, חזרו הנאשמים לרכב הנאשם ועזבו את המקום.

תסקיר שירות המבחן

4. בהתאם להסדר נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר בחן אף את אפשרות אי הרשעת הנאשם.
5. בתסקיר שהתקבל, מתאר שירות המבחן כי מדובר בנאשם בן 22, רווק המתגורר בבית אמו במושב נווה ימין. הוא השתחרר משירותו הצבאי הסדיר בחודש דצמבר 2017. החל לעבוד בסיוע להקמת אירועים ושוקל להתגייס לשירות קבע בתפקיד רס"ר משמעת.

עמוד 1

6. הנאשם סיים, לדבריו, 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות בתיכון מקצועי במגמת חשמל. הוא אובחן בגיל צעיר כסובל מהפרעות קשב וריכוז בגין טופל תרופתית. התגייס לצה"ל ושירת כטכנאי מטוסים, אולם ביצע עבירות עריקות בגינה ריצה 10 ימי מאסר צבאי. לאחר שהועבר לתפקיד כבאי, התקדם בתפקידים השונים במסגרת זו והתגלה על ידי מפקדיו כחייל איכותי ואף קיבל תעודת הצטיינות.
7. עוד מתאר שירות המבחן כי אביו של הנאשם נפטר לפני כ- 5 שנים ממחלת הסרטן. האב היה בחייו רס"ר משמעת בחיל האוויר. לנאשם היו יחסים קרובים ומשמעותיים עם אביו וכיום מעוניין להתגייס לשירות קבע ולשרת בתפקיד דומה לזה של אביו כדרך להמשכת מורשתו.
8. שירות המבחן מצוין כי מדובר בנאשם חסר הרשעות קודמות אשר לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים וזו מעורבותו היחידה עם החוק.
9. הנאשם לקח אחריות חלקית בפני שירות המבחן על מעשיו ותיאר אלימות הדדית בינו לבין המתלונן. אולם מסר כי לאחר האירוע התקשר למתלונן והתנצל בפניו. הוא הביע חרטה על מעשיו והביע אמפתיה כלפי המתלונן והבנה לבחירתו הפסולה. הוא הדגיש כי זוהי התנהגות חריגה לאופן התנהלותו בדרך כלל. הוא מסר כי מאז האירוע עבר תהליך התבגרות והפקת לקחים והביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו במסגרת זו שירות לתועלת הציבור.
10. שירות המבחן התרשם מצעיר מופנם אשר מתקשה בחשיפה אישית ומתמודד עם משימת גיבוש זהות עצמית ותחושת שייכות ומשמעות. חווה ערעור ביציבות ותחושת ביטחון על רקע אובדן אביו, אולם כיום מפגין יציבות הן במישור הזוגי והן התעסוקתי וכן בתפקודו המשמעותי והמוערך במסגרת הצבאית ושאיפתו להמשיך ולהתקדם בה.
11. שירות המבחן מעריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו כנמוכה ואת מידת חומרתה אם תתרחש כנמוכה אף היא.
12. שירות המבחן התרשם כי מדובר בעבירה חריגה עבור הנאשם, אשר אינה משקפת דפוסים אלימים, הדורשים מעורבות טיפולית. הוא אף ממליץ על כך שהנאשם לא יורשע וזאת לנוכח שאיפתו להשתלב חזרה בצה"ל, אשר עלולה להיות מטורפת באם יורשע. וכן על מנת שלא לפגוע בעתיד באפשרויות מקצועיות עבורו ולצורך חיזוק חלקיו המתפקדים והנורמטיביים.
13. הומלץ על שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, בהתאם לתכנית שהוכנה עבורו.

טיעוני הצדדים

14. ב"כ המאשימה, עו"ד טל חיים ניסנוב, הפנתה את בית המשפט לתוצאות מעשי הנאשמים בכתב האישום בדמות שבר באפו של המתלונן. למרות זאת, לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, מסכימה המאשימה לכך שיוטל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור וממקדת את טיעוניה בשאלת הרשעתו של הנאשם. היא סבורה כי בעבירה מעין זו בה הורשע הנאשם ובנסיבותיה ישנה חשיבות להרשעתו הן לנוכח חומרת העבירה ותוצאותיה והן לנוכח העובדה כי לא ניתן להצביע על פגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם. כיום הוא עובד במקום עבודה ועצם פגיעה באפשרות גיוסו מחדש לצבא אינה פגיעה קונקרטית, ישנם תחומים אחרים בהם יוכל להמשיך ולעבוד. היא מפנה אף לפסיקה בנושא ועותרת להטלת צו של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן והטלת מע"ת ופיצוי למתלונן.

15. ב"כ הנאשם, עו"ד מירב נוסבוים, הצביעה על כך כי מדובר באירוע חריג להתנהלות חייו של הנאשם ובאירוע אשר הנאשם לא צפה את התרחשותו, לא כיוון לו ואף לא היה אחראי לתוצאותיו. האירוע החל בכך שהמתלונן הוא שהתנגש ברכבו של הנאשם, כאשר המתלונן ממשיך בהתגרות בנאשם ולא טומן ידו בצלחת אף בהמשך האירוע. הנזק שנגרם למתלונן לא נבע ממעשיו של הנאשם. היא טוענת שיש להתייחס לאירוע בהתאם לנסיבותיו ולא דומה אירוע בו אדם יוזם פעילות תוקפנית לכזה בו הוא מגיב להתנהלותו של אחר. היא מפנה לתסקיר שירות המבחן המצביע על כך שהנאשם התחרט על מעשיו ואף התנצל בפני המתלונן. היא מצביעה על כך שמדובר בתסקיר חיובי ומדגישה את החוויה הקשה שחווה הנאשם באובדן אביו ואת העובדה ששירת שירות מלא ובסופו של דבר מוצלח בצה"ל. היא מדגישה את רצונו של הנאשם ללכת בדרכי אביו ולהתגייס לתפקיד דומה לזה שביצע אביו בחייו. היא מפנה לתסקיר ממנו עולה כי הרשעת הנאשם תמנע אפשרות זו. העובדה שהוא עובד כיום אין בה על מנת להצביע על כך שלא ייפגע בעתיד מהרשעה. הוא עובד בעבודות מזדמנות על מנת שלא ליפול לנטל על אמו האלמנה ועל מנת לפרנס את עצמו. היא אף מפנה לדברי שירות המבחן אשר התרשם כי מדובר באירוע חריג לחייו של הנאשם. היא סבורה כי מתקיימים הפרמטרים הנדרשים לאי הרשעה ומפנה לפסיקה בנושא. בסופו של דבר היא עותרת לאימוץ המלצות שירות המבחן הן לעניין העונש והן לעניין אי הרשעתו של הנאשם.
16. הנאשם במילתו האחרונה בפני בית המשפט שב והביע צער על מעשהו והבנה כי לא היה עליו לפעול בדרך זו. הוא אמר כי רואה את עתידו בצבא בקריירה דומה לזו של אביו ז"ל. טען כי כיום התבגר ולמד את הלקח ולוקח אחריות מלאה על מעשיו.

דין והכרעה

17. הצדדים הגיעו להסכמה לעניין העונש - 180 שעות עבודה לתועלת הציבור. אני סבור כי בנסיבותיו של נאשם זה והמתואר בכתב האישום המתוקן, הרי שמדובר בהסדר סביר וראוי והריני לקבלו.
18. השאלה בה אדון ובה חלוקים הצדדים היא שאלת הרשעתו של הנאשם.
19. בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.07), חזר והדגיש בית המשפט העליון כי **"הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלטה".** למרות זאת נקבע כי: **"חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין".**
20. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לדון בשאלת אפשרות אי הרשעתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה

המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

21. לאחר שבחנתי את יישומם של קריטריונים אלו בכל הנוגע לנאשם ולכתב האישום שבפניי, הגעתי למסקנה כי יש בהם בכדי להביא לאי הרשעת הנאשם.

22. בכל הנוגע לסוג העבירה, הרי שמדובר באירוע בו על רקע ויכוח בעניין אופן השימוש בדרך, התנהל הנאשם בדרך אלימה וכדרך כלל בעבירות מעין אלו מחויב בית המשפט להעביר מסר ברור כי שימוש באלימות לפתרון בעיות ו"העברת מסרים" בדרך זו הינו אסור ואין להתירו בשום אופן ובשום דרך.

23. למרות האמור לעיל, הרי שמחובתו של בית משפט לבחון כל אירוע בהתאם לנסיבותיו המיוחדות. לא ניתן להתעלם מכך שאירוע זה החל במעשיו של המתלונן אשר לאחר שראה כי דרכו חסומה על ידי רכבו של הנאשם פגע ברכבו של הנאשם באמצעות רכבו. בשלב זה נהג הנאשם בדרך פסולה, כאשר יצא לעבר רכבו של המתלונן והחל להכות בו. אולם אז יצא המתלונן מרכבו והחל מאבק בדרך של דחיפות הדדיות וכאשר נעשה ניסיון על ידי אחרים להפריד בין הניצים התנגד המתלונן לניסיון זה ואז הותקף על ידי אותם אחרים ונגרם לו שבר באפו.

24. אכן הנאשם נהג בדרך פסולה שיש לגנותה, אך יש לקחת בחשבון אף את התנהלות המתלונן באירוע ואת העובדה שהנאשם לא אחראי באופן ישיר לנזק אשר נגרם לנאשם באירוע.

25. באשר לפגיעה הקשה והקונקרטית בעתידו של הנאשם, הרי שמדובר בנאשם צעיר בן 22, אשר ביצע את העבירה, כאשר עדיין לא מלאו לו עשרים שנה. מדובר בנאשם אשר אביו נפטר לפני כ- 5 שנים ואשר לנאשם היו עמו יחסים קרובים ומשמעותיים. הנאשם סיים שירות מלא ומוצלח בצבא ומעוניין ללכת בדרכי אביו ולשרת בתפקיד דומה לזה שביצע אביו בצבא כדרך להמשכת מורשתו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם החל בהליכים לצורך כך אך הובהר לו כי לא יוכל להתגייס מחדש באם יורשע בדין. המדובר בצעיר בתחילת דרכו, חסר כל עבר פלילי או כל מעורבות אחרת עם החוק. באי גיוסו כעת לתפקיד בו הוא מעוניין, תהיה פגיעה ממשית בעתידו. העובדה שכעת הוא עובד לפרנסתו ועל מנת שלא ליפול לנטל על אמו האלמנה, אין בה על מנת להצביע כי לא קיימת פגיעה בעתידו המקצועי.

26. לאחר שלקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, הפגיעה בעתידו, העובדה כי אירוע זה חריג לאורח חייו ולא נגרם מיוזמתו, כך גם את חרטתו והתנצלותו וכן את הערכת שירות המבחן לסיכון נמוך כי יחזור על מעשה מעין זה, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם.

27. בהתאם למוסכם בין הצדדים והמלצת שירות המבחן, מוטל בזאת על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, אותן יבצע ביחידת המתנדבים העירונית בכפר סבא וזאת בסיוע לוגיסטי במסגרת עמותת "אופניים בפארק" - מדווישים עם אנשים עם מוגבלויות" ובמסגרת עמותת "מלבי" המסייעת למשפחות נזקקות.

28. מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בדרישות הצו, יוכל בית המשפט לדון בעניינו מחדש ואף להרשיעו ולהטיל עליו עונשים אחרים.

29. לנוכח העובדה כי לא הנאשם הוא שגרם את הנזק למתלונן, לא מצאתי כי יש להטיל עליו תשלום פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי - מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד ברק לקס, הנאשם 1 וב"כ עו"ד מירב נוסבוים.